

המנייה פיו דממאי כלי
כזה מ"י פירא מכל
מעצר סלסל ו:
[סס מ"י]
כז ב ג מ"י פ"י מכל
קרבן ססה הלכה ה:
כז ד ה ו מ"י פ"י
מכל מעשאי משכ
ומצב סלסל ד:
כח ו חמ"י סס סלסל ו:
כט פמ"י סס סלסל ו:
ל מ"י סס סלסל ו:
נא כמ"י סס סלסל ו:

ע"י חו"ס פסחים כג:
ד"ס גודקין ט"ו וט"ס
פירושיו ט: ד"ס ולכ"ן

רבינו הגאון
חבר ועם הארץ שירשו את אביהם...
החבר לעם הארץ מול
אתה לח ואני יבש
ותני עלה אתה חבר
שורף את החל והטניה
את היבש ואמאי יתני
לנת הבאה שורף נאמן
בזו פירוש בדבר שאין
לנת כגון דבש חלב
וכיוצא בהן. ואמרינן
יתניא לרגל ודכביעין
למישר לקצן סומא
עם הארץ כולל רחמנא
פיריה. והתי' דבר
שאין משתמר לרגל עליה
תנינן שורף את החל
ואם אסר הפירוש
לחוב רביעית קדש
ל"ח. ואם בדק לפשו
מותר לאכול בתרומתו
כעולא דייקא מתניתין
בוחיה דקדשן אם
איר הפירוש לחובה
רביעית קדש נאמן.
מפיהו אקדש מהימן
נמי אתרובה. הוא נמי
מפיהו אפסח מהימן
נמי אתרובה. כדי יין
כדי: שמן הפרוסות
הנין אוקימנא הוא
דחנין בתוספתא אין
נאמנין לא על הקנקנים
ולא על התרומה
בקנקנים וקדש ריקנים
ובשאר ימות השנה
בסלמאן דתרוסה
[בשעת היתרות]. והא
דחנין בסתיתין כדי
אוקימנא בקדש.
ומקשינן ובי א"כ א
דימיה בקדש. פי'
תרומה שנשלה בחולין
נדמיו זה קריא דמט
אבל אין לשון דימיה
בקדש. וענינן אין
איכא דימיה בקדש
כגון דשטר פבלו
לחורש מסנו נסכים
קדש. כי האי גוונא
שכתבת לה דימיה
בקדש: ברתנין מן
הדורשין ולפנים כלי
מדועין סקס כד תנא

ע"י חו"ס פסחים כג:
ד"ס גודקין ט"ו וט"ס
פירושיו ט: ד"ס ולכ"ן

ע"י חו"ס פסחים כג:
ד"ס גודקין ט"ו וט"ס
פירושיו ט: ד"ס ולכ"ן

חומר בקודש פרק שלישי חגיגה

חבר ועם הארץ שירשו את אביהם...
ופירש רש"י טעם של משנה זו מטעם ברירה דמשקלה
הובחר הדבר שאלו לחלקו נפל אבל בשני מינים לא אמרינן הובחר
הדבר וכן פירש הוא עלמנו משנה אחרת גר ונכרי שירשו את

אביהן יכול לומר כול חמה ע"ו ואני
אכול משנת דלית ליה ברירה התם
והיה קשה לעומד כיון דסתם משנה
אית ליה ברירה תקשי מיניה לרבי
ויחנן דלמד לחין שחלקו לקוחות הן
ומחזירין זה לזה זיובל אלמא אין
ברירה וכן בבטורות פירק יש בטר
(דף מח) גבי נחט עד שלא חלקו
מוקי רבא ר' מאיר ורבי יהודה כרב
אסי דלמד לחין שחלקו מחנה יורשין
ומחנה לקוחות אלמא מספקא להו
אי יש ברירה או לא ומהיח' להוקח
יין מן הכותים (דמאי פ"ו מ"ה) לילכ
עלמא דשמעינן מינה ברירה דהתם
לשמה אחרינא איכא שמשר דבריו
כדידיא אבל ירושה דממילא הויה לא
וכן כפ' בכל מערבין (פירושין דף לו:
וטס) איכא מאן דלית ליה סברא וכו'
דימח' דמרבין מודה רבי יוחנן
דלית ליה ברירה הא שמעינן ליה
בשילתו בינה (דף לו: טס) אין ברירה
אף בבטורות תומיין ומיהו כמה
סתמי משניות דמליטו דאין ברירה
ובכמה מקומות פלוגתא דתנאי ובפרק
ככל מערבין (פירושין דף לו: טס)
דדמיק לאחויי תנא דברירה לא מייתי
קך משום דעדיפא ליה לחטויי מילתא
דהתנא נזכר בה וגם מילתא דליירי
בצירובי תומיין דליירי בה:

בצירובי תומיין דליירי בה:
מונפח חרס בית הפרס. (א) פירשתי
בבטורת (דף יט:) כל לורך
הדברים מפרישת רבי יהודה ל"ע:
במטהר טבלו ליקח הימנו
נסכים. פירש רש"י
דאיכא קדש ותרומה דמהימן דלאמין
אתרומה וקנקנים במיגו דמהימן
קדש שגנאי הוא לו אם קנקנים
שיהי' בן הקדיש טומא חומה
ד"ח. אלמא יקב' שבעים יוס קודם
אפילו בשאר ימות השנה נמי דהא
תנן ולא אמר הפרש' לתוכה רביעית
קדש נאמן ויתיר ר"י אלמא דהכל
מיירי שיתירו לנסכים כשלימדך ממנו
אבל התם מיירי בשבצר הקדישו לקדש
הגבולין

הוא דעילוייה אריסא למישרח
מתני' מ"ן המודיעים ולפנים נאמנין
נאמנין, כיצד הקדר שהוא מוכר הכרות נכנס לפנים מן המודיעים הוא הקדר
והן הקדרות והן הלוקחין נאמן יצא אינו נאמן: ג' תנא מודיעים פעמים
בלפנים פעמים בלחויץ, כיצד קדר יוצא וחבר נכנס, בלפנים, שניהן נכנסין

ע"י חו"ס פסחים כג:
ד"ס גודקין ט"ו וט"ס
פירושיו ט: ד"ס ולכ"ן

ע"י חו"ס פסחים כג:
ד"ס גודקין ט"ו וט"ס
פירושיו ט: ד"ס ולכ"ן

ע"י חו"ס פסחים כג:
ד"ס גודקין ט"ו וט"ס
פירושיו ט: ד"ס ולכ"ן

ע"י חו"ס פסחים כג:
ד"ס גודקין ט"ו וט"ס
פירושיו ט: ד"ס ולכ"ן

ע"י חו"ס פסחים כג:
ד"ס גודקין ט"ו וט"ס
פירושיו ט: ד"ס ולכ"ן

יכול לומר לו מול חמה פלוני. שירש בהן שהוכשרו
ואני אכול חמין במקום פלוני שירש שלא הוכשרו וכוין דחד מינה
הן חמין ית ברירה שאלו הן חלקו של זה ואלו הן חלקו של זה
ולא החליף לו חבר לע"ה חלקו שבטמאין כשזיל חלקו של ע"ה
בטמאין אבל בשני מינין אין לומר
ברירה דשקמת אביהן נפל חלק לזה
וחלק לזה כגל המינים וממלא חבר זה
מחליפה לו ועובר בלפני עור לא תחן
משכול (ויקרא יט): שורף את הלח.
אם כהן הוא ויש שמו לתרומה מדליקו
לגרות: בדבר שאין לו גפ. כגון
שכר תמרים של תרומה והאי שורף
לשון חיבור הוא: וענינו לרגל.
שטומאח עם הארץ אינה כרגל
וימכרה: שבדקן לעשוי פסח בית
הפרס כדמפרש וחזיל היה הולך
לעשות פסחו ובית הפרס של שדה
שחטו בו קרב מפסיקו צדוק
בנפיהה ואם יש עגל כשעורה רוחבו
וגשמי ממנו ועלם כשעורה אינו
מטמא כזהל אלף בנגט ובמסא
לפיך צדוק בנפיהה שלא יסיטע
כרגלו: ולפן צדוקן לאכול תרומה.
אין סומכין על דייקה זו דכיון דאין
זמן קצוב לאכילה ימחין שבעה ימים
וזה שליטי ובעיני ויטבל אבל גבי
פסח הואיל וזית הפרס דרבנן לא
העמידו דבריהם במקום כרת:
שענד. כרגל וזו היא דייקתו צדוק
אם נידש או לא נידש: במקום שיש
בו חיוב טיפה. כגון טמא האוכל
תרומה: מיגו דמהימן אקדש מהימן
אתרומה שגנאי הוא למוצב סתתא
תרומה המחוברה לו בחוקת טומאה
והקדש יקרב למוצב: שביקבץ
דקדש. לאחר שעירה מהן קודש
והיה שומרין לקדש אינו נאמן על
שמיירין: ובשאר כל ימות השנה.
כלומר כל ימות השנה לקדש אין
חילוק בין שעת הניתוח לשאר ימות
השנה: ובמלאין דתרומה בשעת
הניתוח. שעי"ש שלא גזרו על
תרומתן בשעת הניתוח מפני הפסד
הכניס חזירים דממלאת מפסידן
מרוצ תרומות ארץ ישראל, על
הקנקנים לא האמיטם ואין הכהנים
חברים מקבלין מן הקנקנים עם
התרומה אבל מערין אותה ללילת
ודטוטה אמרינן לקמן אל תתמה
שהרי לגין טמאין טומאח שבעה
ומשקין טהורים: מלי' לזו מדומשת
דתרומה. וקמ"י נאמן חקדין: חוס'
ומי חילת דימיה לקדש. טבל שלא
תחן מדומשת בתרומה אבל קדש לא
החוקקת לפרוש מתוכה שיחא הטבל
מדומשת בתוכו. ע"כ: במטהר את

הארץ ועם הארץ שירשו את אביהם, עם
הארץ יכול לומר לו מול אתה חמין שבמקום
פלוני ואני חמין שבמקום פלוני, מול אתה יין
שבמקום פלוני ואני יין שבמקום פלוני, אבל
לא יאמר לו מול אתה לח ואני יבש, מול
אתה חמין ואני שעורים ותני עלה *אותו
חבר שורף הלח ומניח את היבש אמאי
יניחה לגת הבאה, פרס שאין לו גת,
יענין לרגל? בדבר שאינו משתמר
לרגל: ואם אמר הפרשתי לתוכה
רביעית קדש נאמן: *תנן התם מודין
בית שמאי ובית הלל שבדקן לעושי
פסח ואין בדקן לאוכלי תרומה מאי בודקין
אמר רב יהודה *אמר שמואל ימנח אדם
בית הפרס והולך *ור' חייא בר אבא משמיה
דעולא אמר בית הפרס שנרש מהור-ענשי
פסח *לא העמידו דבריהן במקום כרת,
לאוכלי תרומה העמידו דבריהן במקום
כרת, איבעיא להו בדק לפסחו מהו שיאכל
בתרומתו עולא אמר בדק לפסחו מותר
לאכול בתרומתו רבה בר עולא אמר בדק
לפסחו אסור לאכול בתרומתו, א"ל הווא
סבא לא תפלוג עליה דעולא דתנן כוואהיה
ואם אמר הפרשתי לתוכה רביעית קדש
נאמן אלמא מדמהימן אקדש מהימן נמי
אתרומה הוא נמי מדמהימן אפסח מהימן
נמי אתרומה: *כדי יין וכדי שמן כו':
*תנא אין נאמנין ל"א על הקנקנים *ולא על
התרומה קנקנים דמאי *אין קנקנים דקדש,
מיגו דמהימן אקדש מהימן נמי אקנקנים, אלף
קנקנים דתרומה, פשיטא, השתא אתרובה
לא מהימן אקנקנים מהימן: *אלף ב' קנקנים
דקדש ובשאר ימות השנה, ובמלאין דתרומה
ובשעת היתרות, תנן *כדי יין וכדי שמן
דמחמעות מאי לאו מדומעות דתרומה
אמרי דבי ר' חייא מדומעות דקדש שומי איכא
דימיה לקדש: אמרי דבי ר' אלעאי *בלמטהר
את טבלו לימול ממנו נסכים: *קודם לגיתות
שבעים יום: אמר אביי שמע מינה דינא
אגולפי שבעים יומין מקמי מעצרתא:
*תנא מ"ן המודיעים על כלי חרס, מן המודיעים ולחויץ אין
נאמנין, כיצד הקדר שהוא מוכר הכרות נכנס לפנים מן המודיעים הוא הקדר
והן הקדרות והן הלוקחין נאמן יצא אינו נאמן: ג' תנא מודיעים פעמים
בלפנים פעמים בלחויץ, כיצד קדר יוצא וחבר נכנס, בלפנים, שניהן נכנסין

ע"י חו"ס פסחים כג:
ד"ס גודקין ט"ו וט"ס
פירושיו ט: ד"ס ולכ"ן

ע"י חו"ס פסחים כג:
ד"ס גודקין ט"ו וט"ס
פירושיו ט: ד"ס ולכ"ן

ע"י חו"ס פסחים כג:
ד"ס גודקין ט"ו וט"ס
פירושיו ט: ד"ס ולכ"ן

ע"י חו"ס פסחים כג:
ד"ס גודקין ט"ו וט"ס
פירושיו ט: ד"ס ולכ"ן

ע"י חו"ס פסחים כג:
ד"ס גודקין ט"ו וט"ס
פירושיו ט: ד"ס ולכ"ן

ע"י חו"ס פסחים כג:
ד"ס גודקין ט"ו וט"ס
פירושיו ט: ד"ס ולכ"ן

ע"י חו"ס פסחים כג:
ד"ס גודקין ט"ו וט"ס
פירושיו ט: ד"ס ולכ"ן

דמאי פ"ו מ"ט

חוספת דמאי
פ"ט

פסחים כג:
אלוהי פ"ח
מ"ד

כרת יט:
פירושין כג:
פסחים כג:
מ"ק כ:
כטובות כח:
כטובות כט:
ד"ס מ:

הגהות
הב"ח
(א) חו"ס ד"ס
מנח ט'
פירשתי
בבטורות כג:
כ"ט
כ"ט
לא תמא כלום
כי לא בכבדו
דף כ"ט כ"ד
כ"ט חז"ל
הארץ כוס:

עצמה כחויץ.
הנא